

Frogner kirke

Menighetsblad for Frogner menighet 16.12.2022

ORD FRA SOKNEPRESTEN

Margunn Sandal

Den hellige natten

Endelig kan vi feire jul i kirken igjen! De to siste åren har det vært begrensninger på grunn av korona, men nå er vi tilbake til det gamle.

Og vi gleder oss!

Selma Lageröf samlet mange vakre Kristuslegender. Fortellingen om *Den hellige natten* fikk hun som barn fra sin farmor. Her skal dere få en litt forkortet versjon:

«Det var en gang en mann,» fortalte farmor, «som dro ut i den svarte natten for å låne varme. «Han gikk fra hus til

hus og banket på. «Kjære deg, hjelp meg!» tigget han. «Hjelp meg! Min hustru har nettopp født et barn, og jeg må gjøre opp ild, så de kan varme seg, hun og den lille.»

Men ingen kunne høre ham, for natten var svart og dyp og alle lå og sov. Mannen gikk og gikk og etter vert så han et lite lys langt borte. Det var et bål, og rundt bålet lå det mange hvite sauer og sov.

Da mannen nærmet seg bålet for å låne litt ild derifra, så han tre store hunder som lå ved gjeterens føtter og vokter saue. De våknet til og gikk til angrep. Den hunden ville bite ham i foten, den andre hånden og den tredje i strupen. Men jakene og tennene ville ikke lyde dem. Så mannen ble ikke det minste skadet, og han gjorde han et nytt forsøk på å nærme seg ilden. Han steg opp på sauens rygg og bevegde seg sakte fremover, og ingen av sauene våknet. Da han var fremme ved ilden, så hyrden opp. Han var gammel og gretten, og uvennlig og hard mot folk. Han tok en lang spiss stav og kastet mot mannen, men rett før den traff, vek den til sides og suste rett forbi.

Nå gikk mannen frem til hyrden og sa: «Kjære deg, hjelp meg! Min hustru har nettopp født et barn, og jeg må gjøre opp ild, så de kan varme seg, hun og den lille.» Gjeteren vill helst sagt nei, men når han tenkte på hvordan hundene ikke hadde kunnet skade ham,

sauene ikke hadde våknet, og den spisse staven ikke hadde truffet, ble han en smule redd og torde ikke nekte ham det han bad om. «Ta som mye du trenger», sa han til mannen.

Men nå var ilden nesten brent ut, og det var bare en stor glohaug igjen. Mannen hadde ingenting å bære glørne i, og gjeteren var litt skadefro da han gjentok «Ta som my du trenger!».

Da bøyde mannen seg ned og tok glørne i hende, og han brant seg ikke. Han bar dem som om det skulle vært nøtter eller epler. Da hyrden som var så hard og uvennlig mot folk så det, begynte han å undre seg. «Hva er dette for en natt?», ropte han til den fremmede.

«Og hvordan har det seg at alle ting viser deg barmhjertighet?» Da sa mannen: «Jeg kan ikke si deg det, om du ikke selv ser det». Og han ville gå sin vei for omsider å gi varme til hustruen og barnet.

Men da tenkte gjeteren at han ikke ville tape mannen av syne før han fikk vite hva alt dette kunne bety. Han reiste seg opp og fulgte etter ham. Og gjeteren så at mannen ikke hadde så mye som en stue å bo i engang. Hustruen og barnet lå i en liten berggrotte der det ikke fantes annet en nakne, kalde stenvegger. Da tenkte gjeteren at barnet kanskje kom til å fryse i hel der i grotten, og selv om han var en hard mann, ble han rørt og syntes han måtte hjelpe barnet. Så han åpnet ryggsekken sin fant frem et mykt og varmt saueskinn og ga det til den fremmede og sa at han skulle la barnet sove på det.

Og akkurat da, idet han viste at også han kunne være barmhjertig, ble øynene hans åpnet, og han så det han ikke før hadde kunnet se og han hørte det han ikke før hadde kunnet høre.

Han så at rundt omkring ham sto det en tett ring av engler med vinger av sølv. Hver og en av dem holdt et strengespill i hånden, og alle sang med høy røst, at i natt var en frelser født.

Da forsto han at alt og alle hadde vært så glade denne natten, at de ikke ville gjøre noe vondt. Og det var ikke bare rundt gjeteren det var engler, han så dem over alt. De satt inne i berggrotten, og de satt ute på berget, og de fløy under himmelen. De kom gående på veien i store flokker, og idet de gikk forbi, stanset de og kastet et blick på barnet.

Det var slik en jubel og slik en glede og sang og lek, og alt dette så han i den mørke natten, der ha før ikke hadde lagt merke til noe som helst. Og gjeteren ble så glad for at øynene hans var blitt åpnet at han falt på sine knær og takket Gud.

Da Lagerlöfs farmor var kommet så langt, sukket hun og sa: «Men det som denne hyrden så, kunne vi også sett, for englene flyr under himmelen hver julenatt, om vi bare hadde klarte å skimte dem. Og hun la hånden må barnebarnets hode og sa: Dette skal du huske på, for det er likeså sant, som at jeg ser deg og du ser meg. Det kommer ikke an på lys og lamper, og heller ikke på måne og sol. Det som er nødvedig, det er å ha slike øyne som er i stand til å se Guds herlighet.

Les gjerne hele legenden på:

<http://lb.se/f/Lagerlofs/t/Kristuslegender/sida/1/etext> SELMA LAGERLÖF Den heliga natten Ur Kristuslegender (1904)

KIRKEFOLK
 ET MØTE MED MENNESKER I
 MENIGHETEN
 Intervju: Sissel Nilsen

Foto: M. Sandal

Einar Martinus Podkowinski
Hammershaug – Ønsker å bidra til
en åpen kirke

«Jeg er født i 1953, er eldst blant fire søsken og vokste opp i et trygt hjem rett utenfor gjerdene til Jørstadmoen» forteller Einar. Så da er det kanskje ikke så rart at hele hans yrkeskarriere har vært i det norske Forsvaret.

Etter gymnaset på Lillehammer avtjente han førstegangstjenesten i Hærens sanitet på Lahaugmoen og søkte befalsskolen der. Egentlig hadde han planlagt å bli politi, men synes det ville være nyttig å ha befalsskolen i ryggen. Imidlertid trivdes han i det militære, han fikk selvstendige og utfordrende oppgaver, og han ble der i hele 42 år. Han forteller at det gledet hans mor, for hun syntes det kunne være farlig å være politi. Etter hvert gikk han gjennom både Krigsskolen, Stabsskolen I og II og

Forvaltningsskolen og avsluttet karrieren i 2013 som oberstløytnant.

Tjenesten har vært utført både i Bodø, Oslo-området, Hamar og i flere omganger i indre Troms. Både som troppsjef, kompanisjef og i 1996-99 som bataljonssjef for sanitetsbataljonen. Han forteller også at han i 1989-94 var leder for befalsskolen på Lahaugmoen og trivdes så godt med det at han da han ble pensjonist jobbet som vikar i barneskolen og syntes det var stas å få være klassestyrer for en 4. og 6. klasse.

De siste årene jobbet han i Forsvarets overkommando, der han ledet omstillingen av sanitetstjenesten og bruk av sanitetsmateriell i Forsvaret og inngikk avtaler med sivile partnere og leverandører.

Av hans CV går det også fram at han har tjenestegjort i Irak og Bosnia-Herzegovina. Vi har jo hørt mye om krigen i Irak, og på mitt spørsmål om hvordan det var å arbeide der, svarer han at han tenker tilbake på tiden der med høyst blandede følelser. Han var i 1991-92 sjef for en sanitetsavdeling som bl.a. besto av 50 medisinske spesialister, blant dem gode kirurger. De var stasjonert nær grensen mellom Irak og Kuwait, et ørkenområde på 180 kilometer som var minelagt. De behandlet alt fra små trafikkskader til store brannskader og skader etter avgåtte miner. Det var stadig sabotasje på oljeanlegg som førte til oljebranner og forurensing. Irakerne betalte ungdom for å plukke miner - noe som til dels førte til store skader.

I 1996 tjenestegjorde han syv måneder i en NATO-misjon i Bosnia-Herzegovina, som sjef for Medcoy, (medisinsk evakuering og feltsykehus) i en polsk-nordisk brigade.

Som pensjonist stiller Einar opp som frivillig i flere sammenhenger. Han forteller om sin første erfaring som frivillig. «Det er 55 år siden, mens jeg gikk for presten og min konfirmasjon nærmet seg. Vi var nærmere 70

konfirmanter i Fåberg sokn dette året, men likevel var det ingen som meldte seg som frivillige til søndagsgudstjenesten da presten sa at han trengte to. Det førte til at han pekte ut to – meg og en gutt til. Vi fikk beskjed om å møte opp før 9.30 og finne kirketjeneren. Vi skulle nemlig hjelpe til med å ringe med klokkene 9.30, 10.00, 10.30 og 10.55 – helt uten hørselsvern. Den gang kunne man ikke trykke på en bryter slik man gjør i Frogner kirke i dag. Trolig var det her hørselen min ble skadet og ikke etter en lang karriere i forsvaret», sier Einar med en liten latter.

Einar er frivillig i Den norske Frimurerorden, under skifestivalen i Holmenkollen, og i Frogner kirke sammen med sin kone Ann-Karin. Han er varamedlem til menighetsrådet og møter opp til nesten hvert møte. Han ønsker å bidra til en åpen kirke med et inkluderende fellesskap for alle aldersgrupper. «Vi må ivareta den kristne tro og kulturarv som vårt land er bygget på. Frogner kirke skal være en naturlig del av fellesskapet der alle skal føle seg velkommen», sier han.

HILSEN FRA KULTURUTVALGET

2022 nærmer seg slutten. Vi i Kulturutvalget er glad og takknemlig for at vi har kunnet gjennomføre kulturarrangementer gjennom hele året, både i kirken og Kirkestuen. I kirken hadde vi i høst en flott kveldskonsert under Oslo Kulturnatt. Den unge og talentfulle pianisten, Ole Christian Haagenrud, spilte et rent Grieg-program. Det er flott å kunne invitere til konserter i kirken.

De fleste arrangementene finner sted i Kirkestuen, som skaper en fin og nær ramme, f.eks. rundt bokbadet som vi hadde med Lars Saabye Christensen. Kirkestuen egner seg også godt til foredrag som vi arrangerte i samarbeid med Ordo Crucis da prof.em. Halvor Moxnes fortalte om "Svarte kong Baltasar".

Årets siste foredrag fant sted i begynnelsen av desember. Erik Henning Edvardsen som leder Ibsen Museet, har jobbet med Asbjørnsen & Moe, som han kaller for "eventyrbrødre i strid og samarbeid". Disse to vennene kjente hverandre gjennom et langt liv. Sammen har de skapt en norsk skatt med sine samlinger av folkeeventyr som har nådd langt utenfor landets grenser, og utgjør en arv vi har all grunn til å være stolt av.

Kulturutvalgets medlemmer ønsker velkommen til nye arrangementer til våren. Følg med på programmet. I mellomtiden ønsker vi dere en fredfylt og god jul!

TIRSDAGSSALONG MED DIAKONIUTVALGET

Siste tirsdagssalong for dette året var den 13. desember. Det ble en hyggelig stund der vi sang julesanger sammen

Foto: Grethe M. Robertsen

FØRJULSMIDDAGEN I KIRKESTUEN

Ble en stor suksess med deilig mat og vakker musikk. Kultur- og diakoniutvalget sammen med komiteen for Messe og Mat var arrangør. Cellist Sandra Lie Hagen stilte opp på kort varsel da Wolfgang Plagge måtte melde forfall. Fantastisk!

Foto: Grethe M. Robertsen

HVA SKJER I FROGNER?

Lørdag 17. desember kl. 18.00

JULEKONSERT i Frogner kirke J.S. Bach Juleoratorium Cæciliaforeningen Orkester og solister Steffen Kammler, dirigent Billetter ved inngangen 18

Søndag 18. desember kl. 11.00

FELLES GUDSTJENESTE i Frogner kirke for Frogner og Bygdøy menigheter med kirkekaffe 4. søndag i advent Øystein Bjørdal. Jardar Seim, orgel Sang på kirketrappa ved Frogner Singers etter gudstjenesten og kirkekaffen

Søndag 18. desember kl. 18.00

JULEKONSERT i Frogner kirke J.S. Bach Juleoratorium Cæciliaforeningen Orkester og solister Steffen Kammler, dirigent Billetter ved inngangen

Mandag 19. desember kl. 21.00

JULEKONSERT «Vår Jul» i Frogner kirke Maria Arredondo Gaute Ormåsen

Christian Ingebrigtsen Torstein Sødal
Sofie Fjellvang Billetter på Ticketmaster

Tirsdag 20. desember kl. 10.30

Julegudstjeneste for barnehagene

Tirsdag 20. desember kl. 12.00

Julegudstjeneste for Ruseløkka skole

JUL I FROGNER

Lørdag 24. desember kl. 14.00

JULAFTENGUDSTJENESTE i Frogner kirke Julaften Margunn Sandal Svein Amund Skara, orgel Atle Tømmervik, trompet

Lørdag 24. desember kl. 16.00

JULAFTENGUDSTJENESTE i Frogner kirke Julaften Margunn Sandal Svein Amund Skara, orgel Stort sammensatt kor Kristin Groven Holmboe, dirigent Atle Tømmervik, trompet

Søndag 25. desember kl. 11.00

HØYTIDSGUDSTJENESTE i Frogner kirke 1. juledag Margunn Sandal Svein Amund Skara, orgel Jonas Haltia, trompet

Mandag 26. desember kl. 11.00

HØYME SSE med kirkekaffe
Stefanusdag/2. juledag
Fellesgudstjeneste for Bygdøy, Frogner, Uranienborg og Fagerborg Øystein Bjørdal, Svein Amund Skara, orgel

Søndag 1. januar 11.00 FELLES

HØYME SSE I BYGDØY KIRKE,
Margunn Sandal, Per Karang, orgel

Fredag 6. januar kl. 18.00

HELLIGE TRE KONGERS FEST på Schafteløkken

«St. Sunniva og Selja: legende, historie og fornyede pilegrimspraksiser» ved Hannah Kristine Bjørke Lunde. Musikk ved Frogner Singers og Marina Kan Selvik. Vi skal synge julesanger og gå rundt juletreet. Enkel servering.
Arr. Kultur- og diakoniutvalget

Menighetsblad på e-post. Be alle som kunne tenke seg å få vårt menighetsblad om å sende e-post til:

post.frogner@oslo.kirken.no. Og be dem skrive i emnefeltet:

Send menighetsblad! Da har vi den fullmakt vi må ha for å sende dem e-post med informasjon om det som skjer i disse koronatider. Om du *ikke* ønsker å få tilsendt dette menighetsbladet skriv e-post til post.frogner@oslo.kirken.no.

Og be dem skrive i emnefeltet:

Ikke send menighetsblad

Følg oss på nett!

www.frognerkirke.no
og www.facebook.com/frognerkirke

Vi ønsker alle en velsignet julehøytid!

Ønskedikt fra Einar Hammershaug:

Under stjernehimmelen

*Jeg går en stilleaften under stjernehimmelens hvelv
og ser på de funklenende stjerner, og føler meg liten selv.
Da ser jeg med ett et stjerneskudd, et lysglimt et kort minutt,
og tenker «slik er jo livet – et glimt kun – og så er det slutt».
Da våkner jeg brått og forstår, hvor forunderlig fort alt går,
og at jeg må benytte tiden – i dag, – ikke vente til siden*

*Jeg må plante og så og høste – og skape et lykkelig hjem,
slik at noe kan spire og vokse, i skinnenet der jeg farer frem.
Du må gjøre mer med livet, utnytte hvert sekund,
være varsom som stjerneskuddet: Å lyse i denne stund.
Makter du det, blir du trygg og sterk, borte blir all din tvil;
Du – og Guds mektige skaperverk, er gnister av samme ild.*

*Jeg ser på den endeløse himmel, og føler meg litt fortapt,
for i denne ufattelige vrimmel – er mennesken skapt.
Vi har kun en tilmålt tid å leve på denne jord,
så hvert eneste individ – må være: en søster og bror!*

Lars J. Foss